

Warszawa, dnia 22. 07 2015 r.

PG VII G 025/245/15

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. ....

Data wpływu .....23.07.2015.

Pan

Lech Czapła

Szef Kancelarii Sejmu RP

Stanowony Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 10 lipca 2015 r., nr GMS-WP-173-184/15, dotyczącego rządowego projektu ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Projektowana ustawa uchyla obowiązującą ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 950, z późn. zm.), w której w dziale IV uregulowane zostały przepisy art. 225-232 przewidujące odpowiedzialność karną.

W Rozdziale 17 projektu ustawy proponowane są przepisy karne (art. 427-437), które - co do zasady - penalizują analogicznie określone zachowania jak przewidziane w aktualnej ustawie, ze zmianami o charakterze wynikowym lub redakcyjnym.

Wyjątkiem jest rozszerzenie w projektowanym art. 431 zakresu podmiotowego odpowiedzialności karnej o likwidatora zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji za przedstawienie organowi nadzoru nieprawdziwych

danych i informacji, poza dotychczas podlegającymi tej odpowiedzialności członkami zarządu lub rady nadzorczej.

Nowy typ czynu zabronionego wprowadza projektowany art. 437, który przewiduje odpowiedzialność za występki w typie podstawowym (ust. 1) i kwalifikowanym (ust. 2) polegający na ujawnieniu lub wykorzystaniu tajemnicy, o której mowa w art. 370 ust. 1 projektu ustawy. Przywołany przepis definiuje nowe na gruncie ustawy regulującej działalność ubezpieczeniową pojęcie „tajemnicy zawodowej”, zgodnie z którą wymienione w tym przepisie podmioty zobowiązane są do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji, z którymi zapoznały się one w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z ustawy.

Należy zauważyć, że w art. 436 projektu, stanowiącym odpowiednik dotychczasowego art. 232 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, przewiduje się odpowiedzialność za ujawnienie lub wykorzystanie tajemnicy ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 35 ust. 1 projektu (aktualny art. 19 ust. 1).

Z uwagi na analogicznie określone w proponowanych art. 436 ust. 1 i 2 i art. 437 ust. 1 i 2 znamiona typów czynów zabronionych oraz sankcje, należy rozważyć – o ile nie istnieją szczególne racje przeciwne - określenie odpowiedzialności za naruszenie obu rodzajów tajemnic w jednym przepisie karnym. W tym celu opis czynu projektowanego art. 436 ust. 1 należałoby uzupełnić o wskazanie także przepisu art. 370 ust. 1 projektu.

W podsumowaniu, w zakresie odnoszącym się do obszaru właściwości prokuratury, z zastrzeżeniem wyżej wskazanej uwagi, wyrażam o projekcie pozytywną opinię.

Z poważaniem

MP
PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Marko Jamrogowicz